

ποιμνιά του, μετέβαλε τὸν ἀνετον βίον του εἰς περιωρισμένον καὶ εὐτελῆ, καὶ τὸν εὐπρεπῆ του οἶκον εἰς πενιχρὸν καὶ ὕβη. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πτωχείαν καὶ ὑπὸ τὴν ἀχυρίνην πτέγην τὸν παρηκολούθει ἡ φρόνησις, ἡ τιμιότης, τὸ πνεῦμα τῆς ταξέως καὶ τῆς φιλεργίας, καὶ ἐπομένως ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν συμπατριωτῶν του. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὰ κυρίως εἶναι, καὶ ὄχι ἡ τύχη, ὄχι ἡ ἀπάτη, ὄχι ἡ αἰσχροκέρδεια, τὰ φέροντα τὴν εὐπορίαν, διὰ τοῦτο ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ τύχη του ἤρχισε πάλιν νὰ βελτιοῦται, καὶ ὅλοι ἦσαν πρόθυμοι νὰ τὸν βοηθῶσιν εἰς τοῦτο. Ἐνίστε, εἰς μακρὰ διαστήματα χρόνου, ἀπὸ ἐμποροῦς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐρχομένους, ἔχουεν ὅτι ὁ ἀδελφός του κατῴκει τὰς Αἰγυπτιακὰς Θήβας, εἶχε πλοῦτον ἀπέραντον, καὶ ἐπεδείκνυε πολυτέλειαν περισσοτέρην ἀπὸ τοὺς Φαραῶ.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἔπαυσαν αἱ σπάνιαι αὐταὶ εἰδήσεις, καὶ εἰς τὰς ἐρεύνας τοῦ Ἀσσάν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ του οὐδεὶς ἔξευρε ν' ἀπαντήσῃ, ὥστε ἐσυμπέρανεν ἡ ὅτι ἀπέθανεν αὐτός, ἢ ὅτι μετέβη εἰς ἄλλον τόπον. Ἡ ἰδία του δὲ κατάστασις προώδευεν ἐν τούτοις καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ εὐλογοῦμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, κατῴρθωσε διὰ τῆς ἐπιμελείας του ἂν ὄχι ν' ἀποκτήσῃ πάλιν ὅλον τὸν παλαιὸν πλοῦτόν του, ἀλλὰ νὰ φθάσῃ εἰς βαθμὸν ἀνέσεως, ὅστις ἦτον ἐπαρκέστατος δι' αὐτόν. Οὕτω κατῴρθωσε κατ' ὀλίγον νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ τοὺς πατρικοὺς ἀγρούς του, καὶ τὸν οἶκον εἰς ὃν ἐγεννήθη, καὶ ν' ἀποκτήσῃ πάλιν τὰς καμήλους του καὶ τοὺς ἵππους του.

Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἕνα τῶν ἵππων τούτων ἐπιθίνων, ἐσῆλθε τῆς οἰκίας του, καὶ βραδέως καὶ σκεπτικῶς διευθύνετο πρὸς μίαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς του επαύσεις, τῆς ὁποίας τὴν ἐκ νέου ἀγορὰν διεπραγματεύετο. Ἦτον δὲ σκεπτικός, διότι διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἔπαυλιν, ἐστράφη ὀπίσω τῆς οἰκίας, εἰς μικρὰν χλοερὰν πεδιάδα, τὴν ὁποίαν διέβρεε ρύαξ, καὶ ὅπου πρὸ χρόνων δὲν εἶχε στρέψει τὰ βήματα του, διότι ἐσπαράττετο ἡ καρδία του ὁσάκις τὴν ἐβλεπε καὶ ἀνεκόλει ὅτι εἰς τὰς παιδικὰς του ἡμέρας ἐκεῖ συνέπαιζε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, τὸν ὁσάκις ἐγχαρδίως τότε ἠγάπα, ὑπὸ τὰ βλέμματα τοῦ πατρός των, ὅστις εὐλόγει τὰ παιδιά του.

Αἶφνης ὁ ἵππος ἀνεσπίρτησε, καὶ ὀρθῶν τὰ ὦτα, καὶ στηρίζων τὸ βλέμμα πρὸς ἑνὸς δένδρου τὴν ρίζαν, ἤρχισε νὰ φυσᾷ σφοδρῶς. Ἀπὸ τὰ κινήματα ταῦτα προσεκτικὸς γινόμενος καὶ ὁ Ἀσσάν ἐστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ρίζαν, καὶ εἶδεν ἐκτάκην κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἀνθρώπον ἐντελῶς γυμνόν, διότι τὰ ἄλλα ἔραχνε τὰ ὅποια τὸν ἐκάλυπτον εἶχον πέσει ἀπὸ τὸ σῶμά του, κατὰ τὰ ἄλλα δὲ ἰσχνόν καὶ ὠχρόν, ὥστε ἐφαίνετο ὡς νεκρός. Πλήρης συμπαθείας ἐπλησίασεν ὁ Ἀσσάν, ἀλλὰ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του, ὅταν ἀτενίσας τοὺς ἠλλοιωμένους χαρακτῆρας ἐκεῖνους ἐγνώρισε τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ πρόσωπον.

Ἡ πρώτη του ὀρμὴ ὑπῆρξε νὰ στρέψῃ τοὺς χαλινοὺς καὶ νὰ φύγῃ, διότι παρέστη ἐμπρὸς του ἡ εἰκὼν τῆς ἀπαισίου νυκτός ἐκείνης, ὅταν ὁ Ἰω-

ναθὰν ὡς κλέπτης εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ φρονέων ξίφη κατ' αὐτοῦ κινήσας, τὸν ἐθύθισε δι' ἐγκλήματος εἰς πενίαν, καὶ πρὸ πάντων τῶ ἐπότισε τὴν ἀνίατον θλίψιν τοῦ νὰ γνωρίσῃ τοῦ ἀδελφοῦ του τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἠθικὴν ἐξαχρείωσιν. Ἀλλὰ τὸ πικρὸν τοῦτο αἶσθημα δὲν διήρκεσεν οὐδ' ὅσον βριπὴ ἀστραπῆς· διότι τῶ ἐπῆλθε κατὰ ναῦν ὅτι ὁ βακενδύτης ἐκεῖνος, ὁ ἀποθνήσκων τῆς πείνας ἐπὶ τῆς ρίζης ἐκεῖ, ἐκοιμήθη τοσάκις εἰς τὴν χλόην αὐτῆς ἄλλοτε, στηρίζων τὴν κεφαλὴν του εἰς τοῦ πατρός των τὸ στῆθος, καὶ κρατῶν ἀπὸ τὴν χεῖρα τὸν ἀδελφόν του μήπως τῶ φύγῃ. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρύων, καὶ ἀποβὰς τοῦ ἵππου, ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν, ἤγγισε τὴν χεῖρά του καὶ τὴν εὖρε ψυχρὰν, ἀλλ' ἔθεσε τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ ἤσθάνθη ἔτι ἀκόμη κτυπᾷ. Τότε ἔλαβε τὸν ἡμιθανῆ εἰς τὰς ἀγκάλας του, τὸν ἔθεσεν εἰς τὸν ἵππον, καὶ στηρίζων αὐτόν, τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸν οἶκόν του, τὸν ἔθεσεν εἰς τὴν κλίνην του, τὸν ἐθέρμανε καὶ τὸν περιέθαλψε.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φυλλάδιον)

ΝΕΙΛΟΜΕΤΡΙΟΝ

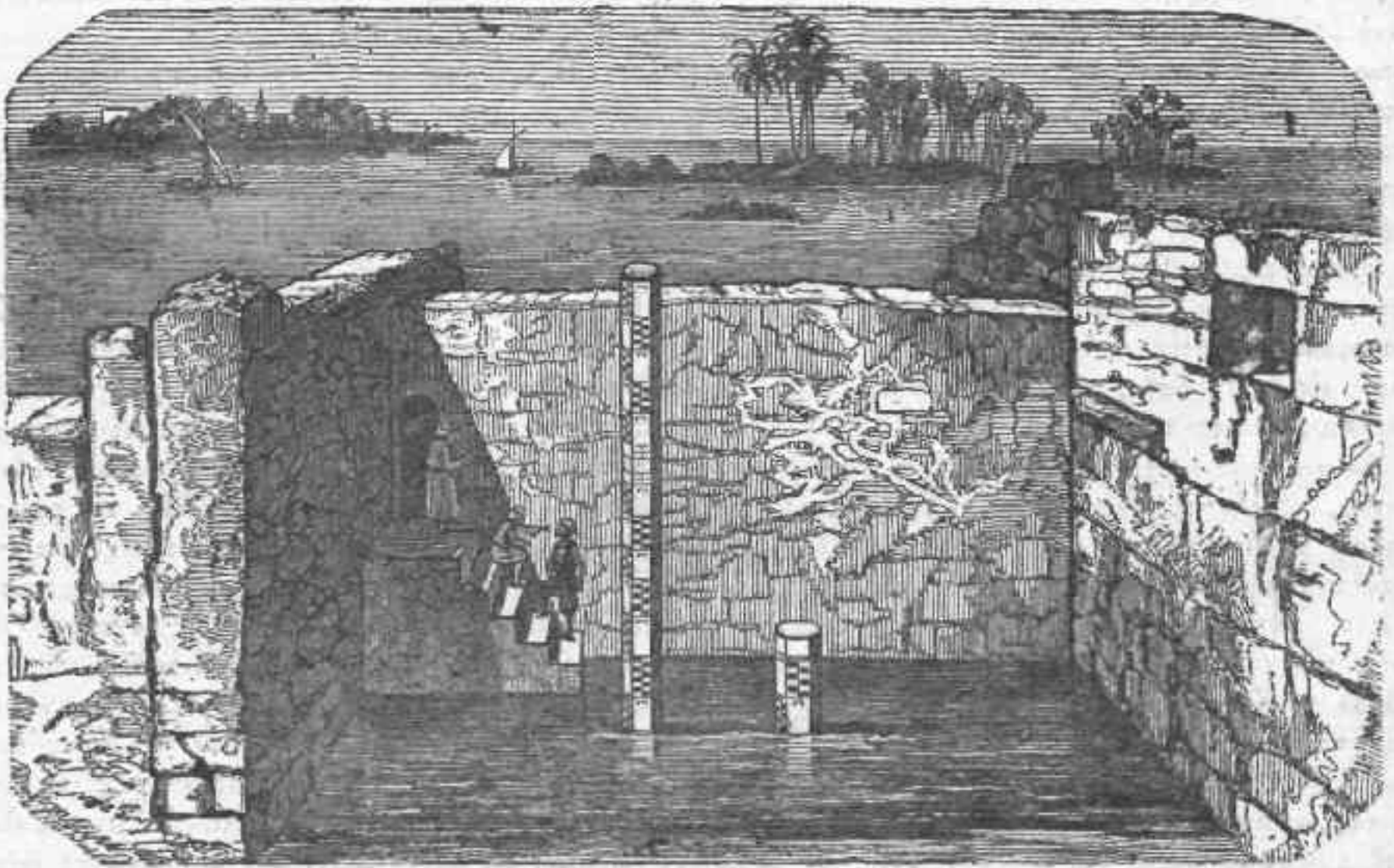
Πάντες γινώσκομεν, ὅτι ὁ Νεῖλος κατακλύζει καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὴν περίξ χώραν καὶ ὅτι ἀνευ τοῦ περιοδικοῦ τούτου κατακλυσμοῦ ἡ Αἴγυπτος ἀπασα ἤθελε περιέλθει εἰς τὴν κατάστασιν εἶναι ἅπαντα τὰ μέρη αὐτῆς ὅπου δὲν φθάνουσι τὰ ζωογόνα ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἤθελε, δηλαδὴ, μεταβληθῆ εἰς φρικτὴν ἀμμώδη ἐρημίαν. Ἡ Αἴγυπτος, στερηθεῖσα τοῦ Νεῖλου (καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι μιλετήσαντες τοῦτο), ἤθελε καταδικασθῆ εἰς ἀφορίαν καὶ εἰς θάνατον. Ὄθεν λατρεύει τὸν ἅγιόν της, καθὼς τὸν ὀνομάζει, ὡς θεότητα καὶ μετὰ πλείστης προνοίας φροντίζει, νὰ μὴ ἀσπυεύσῃ, ἐν τῇ μεγαλοδορίᾳ αὐτοῦ, τὸν ὄγκον ἐκεῖνον τοῦ ὕδατος τὸν ὁποῖον ἀγνωστον μὲν εἶναι θετικῶς, ποῦ, πῶς καὶ πότε θησαυρίζει, βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι κομίζει εἰς αὐτὴν τακτικῶς, κατὰ πάντα ἐνιαυτόν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Περὶ τὴν φύθμισιν τῆς χρήσεως τοῦ ἀνεκτιμῆτου ἐκεῖνου θησαυροῦ ἐπράχθησαν ἀνάκαθεν πολλὰ· ὥστε ὁ Νεῖλος δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ κατακλύζῃ τὴν χώραν ὁ πότε καὶ ὅπως θέλῃ ἀλλὰ προχώματα πολυάριθμα κρατοῦσιν αὐτόν δέσμιον ἐντὸς διπλοῦ ρείθρου, φυσικοῦ καὶ τεχνητοῦ, ἕως οὔ, αὐξήσαντος τοῦ ὕδατος ἀποχρώντως, εἴμπορεῖ ἤδη νὰ ἐπιτραπῆ ἀνευ ἀτοπήματος εἰς τὸν πληθωροῦντα ποταμὸν νὰ ἀπλωθῇ ἐν ἀνέσει ἐπέκεινα τῶν ὄχθων αὐτοῦ· καὶ πάλιν ὁμοῦ δὲν τὸν ἀφίνουσι νὰ ὑπάγῃ ὅπου θέλῃ, ἀλλὰ τὸν ὑποχρεοῦσι νὰ διανεμηθῇ εἰς ἀπίρους διαώρυγας, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εὐρείας, τῶν ὁποίων αἱ διάφοροι πύλαι δὲν ἀνοίγονται εἰμὴ εἰς ἐποχὰς ὀρισμένας καὶ καθ' ὀρισμένα μέτρα· διότι εἶναι ἀσιωτος δεόμενος κηδεμόνος, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἤθελε βεβαίως ποιῆσαι κακίστην χρῆσιν τῆς τερατώδους αὐτοῦ περιουσίας. Προστούτοις τὰ εἰσο-

θήματά του δὲν εἶναι πάντοτε ὅμοια. Ἐπίστε, δι' αἰτίας ἀγνώστους, ἐλαττοῦνται τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πολυαριθμοῦ αὐτοῦ οἰκογενείας· καὶ τούτου μάλιστα δοθέντος, ἀνάγκη ἦ διανομὴ νὰ γίνῃ ἴση καὶ νὰ ληφθῇ φροντίς περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος. Καθότι ἡ Αἴγυπτος δὲν ὁμοιάζει τὰς ἄλλας χώρας, ἡ πρόσοδος τῆς ἐξαρτάται πάντοτε ἀπὸ τῆς πλημμύρας τοῦ Νείλου· πολὺ πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θερισμοῦ, ἡ αὔξησις τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ ἀναγγέλλει εἰς αὐτὴν τὸ ποσὸν τοῦ σίτου τὸν ὅποιον θέλει συλλέξαι· ὅθεν αἰετομετρρεῖ τὴν αὔξησιν ταύτην διὰ οἰκοδομῶν ἐξσπίτηδες μὲν κατασκευασθέντων, ὀνομαζομένων δὲ *Νειλομετριῶν* καὶ τῶν πλείστων ἀνατρεχόντων εἰς τὴν ἀπωτάτῳ ἀρχαιότητι.

Τὸ περὶ σφικτότερον *Νειλομέτριον*, τὸ καὶ μόνον τῆς μερον σωζόμενον, εἶναι τὸ παρά πόδας εἰκονιζόμενον

• Ἐν καιρῷ τῆς λειψυδρίας, ὁ ποταμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὴν δεξαμενὴν· ἀλλ' ἐν καιρῷ τοῦ ἀνωτάτου ὄρου τῆς πλημμύρας, φθάνει μέχρι τῶν ὑπερτάτων τοῦ οἰκοδομήματος κώλων. Ἡ κλίμαξ ἡ δεικνύουσα τὴν βαθμιαίαν τῶν ὑδάτων ἀνάβασιν, δὲν εἶναι προσηρημένη εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ τοίχου, ἀλλ' εἶναι ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ στήλης ἐγειρομένης ἐν τῷ κέντρῳ. Ἡ στήλη αὕτη, ἡ κομψῶς ἅμα καὶ ἐλαφρῶς ἐξεργασμένη, φέρουσα δὲ κιονόκρανον Κορινθιακόν, καὶ ἐκ μαρμάρου ὑπολεύκου κατασκευασμένη, εἶναι ὀκτάπλευρος· καὶ ἡ μὲν βάσις αὐτῆς εἶναι ἰσόπεδος τοῦ πυθμένος τοῦ ποταμοῦ, τὸ δὲ ὅλον ὕψος συμποσοῦται εἰς 35 πόδας, 8 δακτύλους, 8 γραμμάς, Παρισινῶν μέτρων. »

« Περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, οἱ Κοὶ Καβρώλ καὶ Πέρης, ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπισκευὴν τοῦ *Νειλομετρίου* τούτου, κατεμέτρη-

κεῖται δὲ εἰς τὴν ἄκρην τῆς νήσου Ῥαουβὸν, μεταξὺ Γιζὲ (ὅπου αἱ τρεῖς μέγιστα τῶν πυραμίδων) καὶ Καίρου. Τὸ *Νειλομέτριον* τοῦτο ἦτον ἄλλοτε οἰκοδόμημα κομψόν, διότι περιηγητῆς, γράψας ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, οὕτω πως περιγράφει αὐτό. • Εἶναι δὲ κτίσιον ὀκτάγωνον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ὑπάρχει δεξαμενὴ εὐρεία, βαθεῖα καὶ κομψῶς κεκοσμημένη καὶ ἔχουσα εἰς τὸ κάτω αὐτῆς μέρος, ὀπὴν πλατεῖαν, δι' ἧς εἰσέρχονται ἐλευθέρως τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἀνωθεν τῆς δεξαμενῆς ταύτης, ὡκοδομήθησαν πολλὰ δωμάτια ἢ κελλίαι, περίσγυα διὰ τοὺς γωνιωδεῖς αὐτῶν θόλους· εἰσέρχεται δὲ εἰς αὐτὰ διὰ κλίμακος συγκειμένης ὑπὸ ἀρκετῶν βαθμίδων, ἀλλ' ἄνευ διωρακτοῦ. Ἐπὶ τῶν δωματίων τούτων, ὑψοῦται κιονοστοιχία κομψή, καὶ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα ἀκορυφουθεῖται εἰς θόλον εὐρύν. »

τὴν ἀκριβῶς τὰς ὑποδιαίρεσεις αὐτοῦ. Καθαρίσαντες δηλαδὴ καλῶς τὴν δεξαμενὴν ἀπὸ τῆς σιωρευθείσης διὰ τοῦ χρόνου ἰλύος, παρετήρησαν, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ βάθρου μέχρι τῆς κορωνίδος μέρος τῆς στήλης ἦτο διηρημένον εἰς 16 πῆγεις· ἐκ τούτων οἱ μὲν 8 κατώτεροι δὲν ἦσαν ὑποδιηρημένοι, οἱ δὲ 10 ἀνώτεροι ὑποδιηροῦντο εἰς 24 δακτύλους· ἕκαστος δὲ τῶν πῆγγων ἀντεστοίχει πρὸς 54 ἑκατόμετρα. Τὸ κιονόκρανον εἶχεν ἑνὸς πῆγους καὶ τεσσαρῶν δακτύλων ὕψος. Προσπέθεσαν δὲ ἐπὶ τοῦ κionoκράνου κύβον ἐκ μαρμάρου λευκοῦ, ἔχοντα ὕψος πῆγυν καὶ δύο δακτύλους· καὶ ὑποδιήρουν αὐτόν, διότι ἀπὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, ἡ αὔξησις τοῦ Νείλου πολλάκις ὑπερέβαινε τὸν δέκατον ἕκτον πῆγυν. Προστούτοις, ἀντικατέστησαν μίαν ἐγκάρσιον δοκὸν ἐπικειμένην ἐπὶ τῆς στήλης, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτήν, ἔβαψαν ἐκ νέου τὴν

στήλην, διατηρήσαντες ἐπιμελῶς τὰς ἀρχαίας Κουφικὰς καὶ Ἀραβικὰς ἐπιγραφὰς καὶ τελευταῖον ἐνεχάραξαν ἐπὶ τῆς πύλης ἐπιγραφὴν γαλλικὴν καὶ ἀραβικὴν πρὸς καθιερωσὶν τῆς μνήμης τοῦ γεγονότος τούτου. *

Ἡ προκειμένη εἰκὼν πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ ἐνθυμίσῃ τὴν κομψὴν ἐκείνην περιγραφὴν διότι ἡ μετὰ τὴν Γαλλικὴν κατάκτησιν ἐπελθοῦσα Κυβέρνησις ἐθιώρησε, φαίνεται, περιττὴν τὴν συντήρησιν τοσοῦτον πολυδαπάνου οἰκοδομήματος, καὶ περιορίσθη εἰς μόνην τὴν ἀπαραίτητον δεξαμενὴν καὶ στήλην. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρχαία Νειλομέτρια ἦσαν ἀπλούστατα, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τῆς περιγραφῆς, τῆς ἐν τῷ Στραβῶνι σωζομένης τοῦ Νειλομετρίου τὸ ὄψιον ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς παρά τὴν Σοῦνην κειμένης νήσου. α Ἐἶναι δὲ, λέγει, τὸ Νειλομέτριον φρέαρ ἀπὸ λίθου πελεκητὸν καὶ τετράγωνον, κατ' αὐτὴν τὴν ὄχθην τοῦ Νείλου, κατεσκευασμένον, καὶ χρησιμεῖον ἵνα σημειῶνται ἐν αὐτῷ ὅλαι αἱ ἀναβάσεις τοῦ Νείλου, αἱ μέγισταί, αἱ ἐλάχισται καὶ αἱ μέσαι· διότι τὸ μὲν ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ συναναβαίνει καὶ συνταπεινοῦται μὲ τὸν ποταμὸν, ἐν δὲ τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος ὑπάρχουσι σημεῖα δι' ὧν μετροῦνται αἱ τέλειαι καὶ αἱ ἄλλαι ἀναβάσεις· καὶ οἱ ἐφορεύοντες τὰ σημεῖα ἀναγγέλλουσι τοῖς πᾶσι πρὸς ὁδηγίαν αὐτῶν. *

Κ. Π.

ΑΡΙΘΜΟΜΕΤΡΟΝ.

Ἡ ὑπερτάτη εὐδαιμονία εἰς ἣν φαίνεται τείνων ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἡ ὑπερτάτη ἀδράκεια, ὁ ἀνετος βίος τοῦ ζωοφύτου, τὸ γλυκὺ μηδὲν πράττειν. Ἀφροντεῖν καθήμενον εἰς δωμάτιον πολυτελές καὶ ἀναπαυτικόν μεταφέρει ὁ ἀτμός, μὲ ἀνέμου ταχύτητα, ἀπὸ πέρατος μέχρι πέρατος τῆς Εὐρώπης. Ἡ γῆ αὐτὴ προσκαλεῖται νὰ κλίνῃ ὡς πειθῆνιος ἵππος τὸ νῶτον ὑπὸ τὸν ἀναβάτην τῆς, καὶ ἀντὶ αὐτοῦ νὰ κοπιᾷ μεταβαίνων ἀπὸ μέρος εἰς μέρος, τὰ μέρη αὐτῆς νὰ ὁδοιπορῶσι πρὸς αὐτὸν ἅμα ἐπιθυμήσῃ. Ὁ ἠλεκτρισμὸς ταχύτερος τῆς ιδέας μεταφέρει τὰς ἀγγελίας του, καὶ αὐτοὶ οἱ νῶθροὶ κοχλίας μεταβάλλονται εἰς ὠκύποδας ταχυδρόμους μου. Μετ' οὐ πολὺ ὁ πεπολιτισμένος ἄνθρωπος, ὡς τρυφηλὸς τῆς Ἀσίας Σατραπίης, θέλει κεῖσθαι ὑπτιος καὶ χαίνων ἐν τῇ ἀργίᾳ του εἰς παχέα στρώματα βόδων, καὶ αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως, ὡς τόσαι ἀργυρώνητοι ὀδαλίσσαι θέλουσι περιίστασθαι μ' ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, περιμένουσαι τὸ νεῦμα τοῦ ἡγεμόνος τῶν. Διὰ τοῦ Κρωσώτου καὶ τοῦ Χλωροφοργίου πολεμεῖ τὴν ἀλγυδῶνα, διὰ μυρίων δ' ἐφευρέσεων, αἵτινες ἐκπλήττουσι τὴν διάνοιαν, προσπαθεῖ ν' ἀποσείσῃ τὸν ζυγὸν τοῦ κόπου καὶ τοῦ καμάτου.

Ἀλλ' ἂν καὶ κατισχύσῃ νὰ κατατροπώσῃ τὸν δαίμονα τοῦ ὑλικοῦ πόνου, δύναται δι' οἷας δήποτε ἐφευρέσεως ποτε ν' ἀποκόψῃ καὶ τὸν ἄλλον πόνον ἐκείνον, ὅστις δάκνει ὄχι τὸ σῶμα ἀλλὰ τὴν ψυχὴν, θέλει δυναθῆ διὰ σταγῶνων ἐπισταλαξέως, ἢ δι' ἐμπνεύσεως αἰθερίου νὰ καταστήσῃ ἀνώδυνον τὴν καρδίαν, ἢ θέ-

λει ἐφεύρῃ μηχανὴν ἐλαττοῦσαν τὸν νοερὸν κάματον, ὃν ἐπιβάλλει καὶ ἡ θιβρωτόκουσα σκεψίς. Τοῦτο τῷ ὄντι φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ ἐτχάτον ὄριον, μέχρις οὗ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀγγίνοσιν νὰ προβῇ· καὶ ὁμως ἰδοῦ, ἐπίτησε καὶ αὐτό! Ἡ ἐνταῦθα δημοσιευομένη εἰκὼν παριστᾷ μηχανὴν, ἣτις θέλει ἐκτελεῖ ὄχι σωματικὴν, ἀλλὰ νοερὰν ἐργασίαν, καὶ ταύτην μίαν τῶν ἐπιπικνωτέρων. Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶναι τὸ ἀριθμόμετρον, ἐφευρεθὲν μὲν τὸ πρῶτον ἐν 1818, τελειοποιηθὲν δὲ καὶ εὐχρηστότερον γενόμενον ἐν 1849 ὑπὸ τοῦ Γάλλου Θωμᾶ τοῦ Κολμάρου, καὶ ἐπαγγελλλόμενον νὰ ἐκτελῇ μὲ τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν καὶ μὲ πολλὴν ταχύτητα τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, καὶ ἀκόμη καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ριζῶν.

Δὲν θέλομεν παντάπασιν ἐπιχειρήσει νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς ἐντὸς τοῦ ἐνταῦθα ἀπεικονιζομένου κιβωτίου κρύπτονται πέντε κύλινδροι ἔχοντες ἀνὰ ἐννέα βραβδώσεις ἀντιστοιχοῦσας εἰς ἐννέα μονάδας, καὶ ἄλλην δεκάτην κινουμένην δι' ἐλατηρίου· πῶς ἄλλος ἕκτος κύλινδρος ἔχει τὰς βραβδώσεις ἐλικοειδεῖς, πῶς οἱ κύλινδροι οὗτοι ἀλληλουχοῦνται καὶ μεταδίδουσι τὰς κινήσεις των ἀμοιβαίως. Ἡ τοιαύτη μηχανικὴ περιγραφὴ οὔτε καταληπτὴ ἤθελε γίνεαι οὔτε ἤθελε χρησιμεύσει, διότι ἐκτὸς τοῦ ἐφευρετοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμοὺς καὶ κατὰ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ ἐργαζομένων οὐδεὶς ἐπὶ ἀπλῆς περιγραφῆς δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν κατασκευὴν μηχανήματος πολυπλόκου, καὶ δυσνοήτου. Θέλει δ' ἀρκέσει νὰ ἐκθέσω βραχέως τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀριθμομέτρου.

Ἡ μηχανὴ αὕτη, ὅποια παρίσταται ἐνταῦθα, καὶ ὅποια μέχρι τοῦδε κατεσκευάσθη, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ μόνον δι' ἀριθμῶν ἀναβαινόντων μέχρι μυριάδων, καὶ οὐχὶ ἐπέκεινα. Προκειμένης λοιπὸν ἐργασίας προσθέσεως, αἱ μεταλλιναὶ λαβίδες αἵτινες κινουῦνται ἐντὸς τῶν ἐκ δεξιῶν πέντε γραμμῶν ἢ σχισμῶν ὠθοῦνται μέχρι τῶν ἀντιστοιγῶν χαρακτήρων τοῦ πρώτου προσθετέου. Ἄν, φέρ' εἰπῶν, ὁ προσθετέος οὗτος ἦναι 76948, ἢ τῆς πρώτης σχισμάδος (πρὸς δεξιὰ) λαβίς τίθεται εἰς τὸν ἀρ. 8, ἢ τῆς δευτέρας εἰς τὸν 4 ἢ τῆς τρίτης εἰς τὸν 9, καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ τότε στρέφεται ὁ ἐμπρὸς τοῦ κιβωτίου στρόφιγγξ, καὶ ἀμέσως εἰς τὰς τρογγύλας ὅπας, τὰς ἄνωθεν τῶν σχισμῶν, φαίνονται γεγραμμένοι οἱ αὐτοὶ ἀριθμοί. Μετὰ τοῦτο αἱ λαβίδες μετατίθενται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ δευτέρου προσθετέου. Οὕτως ἂν εἰς τὸν προβῆθέντα πρόκηται νὰ προστεθῇ ὁ ἀριθμὸς 35784 ἢ λαβίς τῆς α' σχισμάδος μετατίθεται εἰς 4 ἢ τῆς β' εἰς 8 καὶ οὕτω καθεξῆς· καὶ δι' ἄλλης στροφῆς τοῦ στρόφιγγος φαίνεται γεγραμμένον τὸ κεφαλαῖον τῶν δύο ἀριθμῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς, δι' ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς ὅσοι πρόκειται νὰ προστεθῶσι, γινομένης ὁμως πάντοτε προσοχῆς ὥστε ἡ λαβίς τῆς α' σχισμάδος πρὸς τ' ἀριστερὰ νὰ μὴν εἰς τὸν ἀρ. 1.

Προκειμένου περὶ πολλαπλασιασμοῦ, οἱ χαρακτῆρες τοῦ πολλαπλασιαστέου σημειοῦνται διὰ τῶν λαβίδων εἰς τὰς 5 σχισμάδας ἐκ δεξιῶν, ἐκ δὲ τοῦ πολ-